

□ AUGUSTE RODIN EN ZIJN DENKBEELDEN OVER KUNST. 5

Ten slotte, als de kroon op zijn werk, mocht hij het nog beleven dat na een oproep in het najaar van 1911 van Coquiot in „Le Journal” van 5 September, en vooral na een soortgelijken van Judith Cladel in de *Matin* van 27 November, die een grooten weerklank vond onder vertegenwoordigers van allerlei beroepen, het Musée Rodin werd opgericht in het Hôtel Biron, dat hem nevens zijn atelier in Meudon sedert Oct. 1907 tot werkplaats had verstrekt en waarin nu al zijn verschillende werken blijvend werden bijeengebracht als een duurzame hulde en als de beste wijze om den kunstenaar goed te leeren kennen *).

Ten slotte nog enkele woorden over Rodin's uiterlijk en persoonlijkheid. Rodin was niet groot van stuk, maar krachtig en pootig gebouwd met schouders en armen zooals die bij een beeldhouwer passen †). Zijn gelaat werd gekenmerkt door een krachtigen neus, vollen baard en een ernstige, sympathieke uitdrukking. Reeds in zijn eigenhandig, op 19-jarigen leeftijd vervaardigd jeugdportret §) treffen wij die ernstige en besliste gelaatstreken aan, vol wilskracht maar hoegenaamd niet zelfingenomen of onbeminlijk. Rodin had altijd veel belangstelling voor groote problemen, maar hij was niet erg sociaal voelend. Het maatschappelijk leven hield hem weinig bezig; hij vond genoeg bevrediging in zijn kunst, en hij was ook te individualistisch van aanleg om een sterke behoefte te voelen aan aansluiting aan anderen, die hij voor zijn geestelijken opbouw niet van noode had. Eenvoudig, bescheiden en natuurlijk van aard, ontmoette hij wel gaarne geestverwanten, maar hij zocht geenszins het gezelschap van velen, noch was hij voor een ieder toegankelijk **). Hij kon dan ook zijn tijd beter gebruiken dan elkeen te woord te staan, die de eer wilde hebben kennis met hem te maken of die zich wellicht verbeeldde zich als een kunstkenner te moeten voordoen, wiens oordeel en welwillende belangstelling dankbaar diende te worden aanvaard, nu hij een voorname positie in de maatschappij bekleedde.

Teekenend voor zijn bescheidenheid is het verhaal hoe hij eenmaal, uitgenoodigd naar London over te komen om daar als groot kunstenaar gevierd te worden, in Dover met een extratrein werd opgewacht maar niet te vinden was bij de aankomst van de boot, totdat men hem op 't laatste oogenblik met een groote reistasch in een 3de klas coupé zag stijgen.

*) In dit paleis Biron, gelegen in de Rue de Varenne en in het begin van deze eeuw door den Staat aangekocht, had o.a. van 1788—93 de op het schavot der Revolutie zijn leven eindigende Duc de Lauzun gewoond.

†) In den oorlog van 1870 werd Rodin voor soldaat afgekeurd wegens „infirmités physiques”, wat wel eigenaardig mag heeten bij een man van zooveel gezondheid en kracht, die na een zoo werkzaam leven eerst op hoogen ouderdom stierf.

§) Een afbeelding hiervan is opgenomen in het Numéro spécial de l'Art van 1914 op bladz. 49.

**) Aanvankelijk was hij zelfs verlegen en bedeesd. Van zijn omgang met vrouwen getuigt hij: „Je ne savais pas que, méprisées à vingt ans, elles me charmeraient à soixante ans. Je méprisais parceque j'étais timide”. (Gustave Coquiot. Rodin à l'Hôtel Biron et à Meudon. Paris 1917, pag. 64).